

[Lembourn.]

fremtidsplaner, men jeg synes, det skal siges, når det nu står i betænkningen, at udvalget kun opfordrer ministeren til at bygge en rejssende landsdelsscene op på Det danske Teater alene. Det er jeg altså ikke enig i. Jeg mener, at i det arbejde, ministeren nu skal gøre, skal han forsøge på at skabe den rejssende scene med en trefløjlet kunstnerisk opbygning og først og fremmest også tænke på at tage den jyske opera med ind sammen med Det danske Teater.

Kristine Heltberg (SF):

Der er ingen tvivl om, at det lovforslag, som vi har her foran os, er beregnet som en slags redningsaktion for teaterlivet i hovedstadsområdet. Det kan jo være meget godt, men det, der forekommer mig at være meget væsentligt, er det, som ministeren har lagt navn til med hensyn til karakteren af en åben landsdelsscene omkring den organisation, han er ved at opbygge. Det forekommer mig at være meget væsentligt, at vi ikke fastlægger en støtte til noget, der én gang for alle er erklæret som glimrende og godt, at vi står åbne over for de nye initiativer, der stadig dukker op og åbenbart yngler med en stor frodighed og vinder stor tilslutning i øjeblikket. Det er sådan, jeg fortolker de bemærkninger, der står på side 2 i betænkningen.

Et andet punkt, som forekommer mig meget væsentligt, og som gør, at jeg går ind i dette lovforslag, er, at man har indtrykket af, at man har fået et løfte om, at børneteatrene ikke vil blive glemt, at man både fra ministerens og fra kommunernes side er fuldt ud opmærksom på, at børneteateret er begyndelsen til teaterinteressen for mennesker i dette land, og at børneteatrene i meget høj grad har haft deres fortjeneste, når der i øjeblikket synes at være en så vågen interesse for teatrene, som der ikke har været i lange tider.

Et andet spørgsmål er, at jeg har tilladt mig i udvalget — og jeg vil også gøre det her — at rejse en vis tvivl omkring organisationen Arte både ud fra administrative betragtninger og ud fra betragtninger, der er knyttet til selve repertoiret. Jeg vil håbe, at de retningslinjer, som Arte har været drevet efter, ikke skal være retningsgivende for landsdelsscenes virksomhed.

Birte Weiss (S):

Jeg synes, det er vigtigt, at vi her ved andenbehandlingen understreger, at den justering af teaterloven, som vi beskæftiger os med nu, ikke løser teatrenes lidt mere generelle problemer. Jeg tror, det er vigtigt, at vi ligesom ser i øjnene, at det er en art kriselovgivning, som helt nøje er beregnet på, at man skal give de københavnske teatre en overlevelseschance som fuldtidsteatre.

Ligesom fru Kristine Heltberg var inde på, er der 3 synspunkter fra udvalgsarbejdet, som jeg gerne vil trække frem, fordi de ligesom peger hen imod den lidt mere generelle ændring af teaterloven, som vi vel alle sammen er enige om bør komme.

For det første at Det danske Teater, som hr. Lembourn var inde på, der jo først og fremmest beskæftiger sig med turnerende virksomhed, snarest får status som landsdelsscene. Om det kan organiseres ved en sammenstilling med den jyske opera, som hr. Lembourn var inde på, synes jeg nok det er en lille smule for tidligt at tage stilling til nu. Men det er væsentligt i den debat, der skal foregå før en mere generel ændring af teaterloven, at den slags ideer bliver kastet på bordet.

For det andet er det også vigtigt at understrege, at børneteatrene, som vel nok har landets mest medlevende og mest engagerede publikum, får en bedre sikring af deres økonomiske grundlag. Det er ikke noget, vi har med i denne lille justering af teaterloven, men det er vigtigt, at man — hvad vi også gør i den betænkning, vi har afgivet — ligesom understreger vores samtale med Børneteatersammenslutningen om dette spørgsmål.

For det tredje vil jeg ligesom fru Kristine Heltberg også gerne stærkt understrege, at vi under udvalgsbehandlingen gentagne gange, og som det fremgår af betænkningen, har været inde på, at den storkøbenhavnske landsdelsscene ikke skal virke som et lukket system, men at der løbende skal foretages drøftelser om en eventuel inddragelse af nye teaterinitiativer, andre teaterinitiativer. Man må i det hele taget ikke betragte dette som en institution, der er lavet én gang for alle, og som der derfor ikke kan ændres ved.